

Sygn. I C 565/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	stażysta Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016 r. w Ciechanowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W.

przeciwko T. Ł.

o zapłatę.

orzeka:

- zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 4184,79 zł (cztery tysiące sto osiemdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami umownymi zmiennymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 3539,59 zł (trzy tysiące pięćset trzydzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 08.01.2014 r. do dnia zapłaty;
- przyznaje kuratorowi E. J. za reprezentowanie pozwanego T. Ł. wynagrodzenie w kwocie 300 zł (trzysta złotych);
- nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie kuratorowi E. J. kwotę 300 zł (trzysta złotych) zaliczki wpłaconej przez powoda na kwit p. (...). (...);
- zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 446,32 zł (czteryście czterdzieści sześć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 565/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., w pozwie złożonym do tutejszego Sądu w dniu 5 sierpnia 2014 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego T. Ł. kwoty 4184,79 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 3539,59 zł od dnia 8 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zawarł z powodem umowę kredytu ratalnego nr (...). Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty kredytu. W związku z tym po upływie terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, całość stała się wymagalna w dniu 30 listopada 2013 r. Wskazana w pozwie

kwota stanowi sumę roszczenia z tytułu kapitału oraz odsetek, kosztów prowizji i opłat żądanych obok roszczenia głównego. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 7 stycznia 2014 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 3539,59 zł należności głównej, 545,20 zł tytułem odsetek za okres od 9 stycznia 2013 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego tj. 7 stycznia 2014 r. i 100 zł tytułem opłat i prowizji (pozew k. 2-3 akt).

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie w dniu 9 października 2014 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym żądanie powoda zostało w całości uwzględnione (nakaz k. 17 akt).

Nakaz nie został doręczony pozwanemu ze względu na brak jego prawidłowego adresu. Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r. Sąd uchylił z urzędu nakaz zapłaty z dnia 9 października 2014 r. Sprawa została skierowana do rozpoznania w trybie uproszczonym. Ponadto powód został zobowiązany do podania prawidłowego adresu pozwanego w ciągu 14 dni pod rygorem zawieszenia postępowania w sprawie (postanowienie i zarządzenie k. 28 akt).

Wobec nie wskazania przez powoda prawidłowego adresu pozwanego w zakreślonym terminie, Sąd postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. zawiesił postępowanie w sprawie (postanowienie k. 31 akt).

W dniu 22 października 2015 r. powód złożył wniosek o ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego. Na poczet kosztów z tym związanych pozwany wpłacił zaliczkę w kwocie 300 zł (wniosek k. 33 akt, zaliczka k. 38 akt).

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2015 r. Sąd ustanowił dla pozwanego T. Ł. kuratora w osobie pracownika sądu E. J. (postanowienie k. 39 akt).

Kurator pozwanego nie kwestionując zasadności roszczenia, wnosił o oddalenie powództwa. Równocześnie wnosił o przyznanie wynagrodzenia oświadczając, iż należność nie została uiszczona w całości ani w części (pismo k. 53, 61 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 stycznia 2013 r. T. Ł. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. z powodem umowę kredytu ratalnego nr (...) (dowód: kserokopia umowy k. 10-11 akt.).

Zgodnie z warunkami umowy z dnia 9 stycznia 2013 r. Bank udzielił T. Ł. kredytu w kwocie 3189 zł. Zgodnie z §4 pkt 4 umowy brak spłaty minimalnej w terminie określonym w wyciągu powoduje naliczanie odsetek od kapitału przeterminowanego. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (dowód: kserokopia umowy k. 10-11 akt).

Wobec zaprzestania przez pozwanego spłaty kredytu zgodnie z warunkami określonymi w umowie kredytu, Bank wypowiedział umowę w dniu 17 października 2013 r. z 30 dniowym okresem wypowiedzenia (dowód: kserokopia wypowiedzenia k. 13-15 akt).

Wobec braku terminowej spłaty należności przez pozwanego, powód wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty zadłużenia. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 7 stycznia 2014 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 3539,59 zł tytułem kapitału, 545,20 zł tytułem odsetek za okres od 9 stycznia 2013 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 100 zł tytułem zwrotu kosztów (dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 12 akt).

Na wezwanie do uiszczenia należności pozwany nie udzielił odpowiedzi i nie uiszczył należności (bezsporne).

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 5 sierpnia 2014 r. do spłaty pozostała kwota 3539,59 zł należności głównej, 545,20 zł tytułem odsetek za okres od 9 stycznia 2013 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego tj. 7 stycznia 2014 r. i 100 zł tytułem opłat i prowizji. Należności tej pozwany do chwili obecnej nie uiszczył, chociaż nie kwestionował prawidłowości jej wyliczenia (oświadczenie kuratora k. 61 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-3 akt, kserokopii: odpisu KRS k. 5-9 akt, umowy kredytu k. 10-11 akt, wyciągu z ksiąg banku k. 12 akt, wypowiedzenia umowy k. 13-15 akt.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem i zasadności jej dochodzenia.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 k.p.c. zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Prawdziwość dokumentów nie był przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W umowie z dnia 9 stycznia 2013 r. T. Ł. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę z powodem umowę kredytu ratalnego nr (...). Zgodnie z §4 pkt 4 umowy brak spłaty minimalnej w terminie określonym w wyciągu powoduje naliczanie odsetek od kapitału przeterminowanego. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Wobec zaprzestania spłacania przez pozwanego rat kredytu, Bank wypowiedział umowę w dniu 17 października 2013 r. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 7 stycznia 2014 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 3539,59 zł należności głównej, 545,20 zł tytułem odsetek za okres od 9 stycznia 2013 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego tj. 7 stycznia 2014 r. i 100 zł tytułem opłat i prowizji.

Z art 6 k.c. wynika, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie została przedstawiona przez powoda umowa, której prawdziwości oraz rzetelności pozwany nie kwestionował. Tym samym należy uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania. Natomiast pozwany nie udowodnił, że zwolnił się z ciężącego na nim zobowiązania.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i należność zasądził w wysokości dochodzonej pozwem.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Przepis § 1 art. 482 kc ustanawia dopuszczalność żądania odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek (zarówno kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie) od chwili wytoczenia o nie powództwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 1992 r., I ACr 31/92, OSA 1992, z. 7, poz. 62). Dopuszczalność ta jest niezależna od uprzedniego porozumienia się stron w tym przedmiocie (wyrok Sądu Najwyższego z 13 października 2005 r., IV CK 162/05, LEX

nr 186899). Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 1994 r. (III CZP 70/94, OSNC 1994, nr 11, poz. 220) jeżeli strony nie umówiły się inaczej, odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o odsetki.

W niniejszej sprawie, powód domagał się obok roszczenia głównego wraz z odsetkami, również dalszych odsetek. Mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, Sąd uznał roszczenie powoda w tym zakresie za uzasadnione.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd (Dz.U. z 2013 poz. 461) Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 300 zł, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 4 wyroku, zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 100 zł, koszty notarialne w kwocie 29,32 zł, koszty kuratora oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)